

1573.

Z Hutiska.

Volně.

Šla dě-ve-čka o-ko-lo vo-dy, pí-ta-la se, kde jsou ty

ho-dy, aj. ho-dy, mi-lé ho-dy spadly jste nám do

vo-dy.

1574.

Z Budkovic.

Už nám po-mi-nu-le v Budko - vicích ho-de, mu-sí-

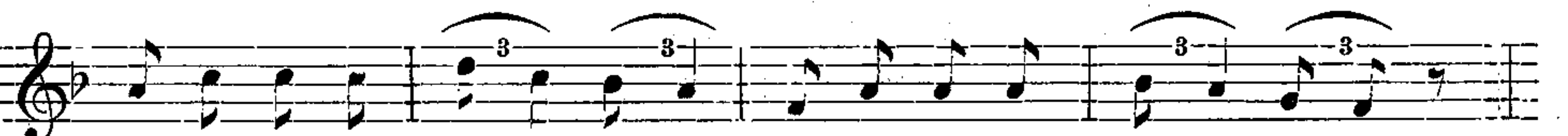
me se na-pit, mu-sí - me se na-pit ze stu-dánke vo-de.

1575.

Z Alexovic.

Co pak je to za ve-se-lí, dyž só je-šče kamna ce-lý?

A my o-taď ne-pu-de-me, až ty kamna roz-klu-če-me.

Co pak je to za veselí,
dyž só ješče kamna celý?
A my otad' nepudeme,
až ty kamna rozklučeme.

Dala sem si botky podšit,
abych mohla hodně skočit;
ješče si jich dám vokovat,
abych mohla vyskakovat.